

ændring, man i tidernes morgen vedtog om, at det ikke længere skulle være muligt at oprette private plejehjem, burde fjernes, således at vi igen kan få nogle reelle og egentlige plejehjem.

I Fremskridtspartiet har vi den opfattelse, at det ikke er nok, at man, som lovgivningen er indrettet i dag, skal stille plejehjemspladser til rådighed. Vi mener egentlig, at man burde ændre lovgivningen således, at retten til at komme i ældrebolig eller på plejehjem simpelt hen blev til et krav om det.

Så vil jeg vende tilbage til forslaget her, som jo lægger op til, at pengene skal følge den ældre, således at pengene falder dér, hvor den ældre vælger at bo.

Det synes vi er et ganske godt forslag, for det vil nemlig give et reelt frit valg mellem de forskellige boligformer, og det vil så også bevirke, at der vil blive konkurrence mellem de forskellige boligformer og institutioner, såvel de private som de offentlige, og det vil alt andet lige betyde, at kvaliteten vil blive forbedret. Andet kan der ikke ske ved det.

Når vi taler om valgfrihed, er det også vigtigt for Fremskridtspartiet at fastslå, at det, at man har mulighed for at vælge, at man har mulighed for selv at bestemme, hvor man ønsker at bo, i sig selv er en væsentlig livskvalitet.

Men når forslaget lægger op til, at man skal kunne få dækket 85 pct. af udgifterne pr. plejehjemsplads på kommunens egne plejehjem – svarende til, hvad det koster kommunen – så er vi ikke enige i præcis det punkt, for vi ville gerne have, at procenten havde været 100 i stedet for.

Vi ved godt, at det er et faktum, at man i privat regi er i stand til at gøre tingene billigere, end man kan gøre dem i offentligt regi, men vi synes ikke, det er rimeligt, at man på den måde tvinger beboerne til selv at betale en del af, hvad det skal koste at bo der. Det må være rimeligt, at procentsatsen skal være 100, for ellers tror jeg nemlig også, at vi vil få en social skævvridning, og det vil ikke være hensigtsmæssigt.

Med hensyn til sammenligningen med friskolerne er det jo korrekt, hvad hr. Willy Søvndal siger: at den sammenligning kan man egentlig ikke foretage, for på skoleområdet er der jo undervisningspligt, og dermed stiller det sig anderledes, end det gør på ældreområdet.

Men som jeg sagde før, er det et punkt, vi gerne vil være med til at ændre, og vi vil gerne ændre det således, at man på ældreområdet har de samme spilleregler, som man har, for så vidt

angår undervisningspligten, og det vil sige, at man har ret til og krav på at få lov til at bo i en ældrebolig eller i en anden form for egen bolig, plejehjem eller lignende, når man når op i den alder.

Bruno Jerup (EL):

Enhedslisten går naturligvis ind for, at de ældre selv kan vælge, hvor de vil bo, også når de har behov for den tryghed og omsorg, som ønsket om en plejehjemsplads er udtryk for. Men virkeligheden i dag er den, at der næsten alle steder i landet er for få plejehjem og plejehjems-lignende ældreboliger til, at de ældre kan få opfyldt deres behov. Enhedslistens politik er, at der skal være tilstrækkeligt med pladser til, at den ældre selv kan visitere sig. Det ville betyde et reelt frit valg.

Der findes allerede i dag private plejehjem med driftsoverenskomst; f.eks. menighedsplejehjem, og det er udmærket, så længe det offentlige har tilsynspligten og personalet er uddannet. Derimod skal de ældre ikke kastes i grams på et underskudsmarked, hvor de kan blive tvunget til at tage, hvad der er.

Og hvis man opererer med større egenbetaling, end der er i øvrigt på plejehjem og i ældreboliger, vil man diskriminere dem, der er henviset til at leve af den rene folkepension. Omsorg og pleje skal ikke gøres til genstand for private profitspekulationer, for det er en samfundsopgave, og det har vi også sagt i forbindelse med det tidligere forslag, og det er vores grundholdning til dette spørgsmål.

Vi kan ikke støtte forslaget.

Sonja Albrink (CD):

Socialministeren har allerede beskrevet de aktuelle muligheder udmærket, og det kan vi i CD tilslutte os.

Generelt er vi enige i, at de ældre ikke må umyndiggøres, og at de så vidt muligt skal kunne træffe egne valg om, hvor de helst vil indrette sig. Derfor vil jeg også lige nævne den nye lovgivning om almene boliger, som er udarbejdetovre hos boligministeren, og som fremover også omfatter ældreboliger. Her var det i hvert fald for CD magtpåliggende at sikre, at de selvejende institutioner også fremover vil kunne opføre og drive ældre- og plejeboliger som hidtil.

Dermed kan jeg egentlig kun se, at der er terminologien til forskel på det, forslagsstillernes tanker går på, de frie plejehjem, og så de muligheder, som der faktisk er i dag.